

[Jens Jørgensen]

Det er den overordnede linje og det overordnede mål, man bør have. Hvis man tager det som udgangspunkt, må jeg sige, at det kystcirkulære fra december 1991, som flere har berørt allerede på nuværende tidspunkt, var et godt udgangspunkt, var et godt redskab. Det var det, man kunne nå frem til på det tidspunkt. Der var steder, hvor ministeren kunne udstede, skal vi sige direktiver – det ord er blevet brugt – og samtidig blev der af de partier, der har udarbejdet det her forlig, lagt ting ud decentralt.

Det er rigtigt, som miljøministeren var inde på for lidt siden, at den del af loven, som kun fylder godt og vel fire sider, altså den del, som bygger på kystcirkulæret, der ophøjes til lov, ligger ganske tæt ved det, der stod i kystcirkulæret. Ministeren var også inde på, at begrebet byzoner, der undtages fra kystnærhedszonen, principielt var den eneste ændring.

Nu er det imidlertid sådan, at lovforslaget i virkeligheden er forslag til ændring af to love: lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse.

Dermed er jeg inde på den anden del af det. Jeg synes ikke, at vi her skal gå ind i en dyb, detaljeret redegørelse for paragraf ditten og paragraf datten og § 59 med ministerens mulighed for at klage videre i andre organer osv., men prøve, netop som meningen må være, med en første ordførertale at lægge nogle principielle vinkler ind.

Dér er det Det Konservative Folkepartis oplevelse, at ser vi på lovforslaget som helhed, bliver der tale om – sådan tror vi at vi vil børe i det seriøst og grundigt under udvalgsarbejdet – en styrkelse af det, jeg med et lidt stærkt udtryk vil kalde centralisering.

Vi ønsker en udvikling, hvor det bliver primærkommunen i samarbejde med amtskommunen, der skal styre og udvikle ud fra nogle overordnede lovgivningsmæssige rammer, og vi oplever, at der flyttes kompetence til et ministerielt kontor. Det vil vi børe nøje i.

Vi vil også sige, at vi har hæftet os ved, at en række landbrugsorganisationer, bl.a. landboforeninger, har peget på, at visse udviklingsmuligheder ikke vil kunne virkeliggøres på samme måde som hidtil. De har derfor sagt, at der muligvis er noget, der har karakter af ekspropriation.

Det vil vi ikke sige ja eller nej til her. Vi vil bare markere, at det mener vi det er seriøst at man undersøger nøje under udvalgsarbejdet, og at man stiller de spørgsmål, man kan, til apparatet og får svar, og så må vi se, hvad der kommer ud af det.

Men sammenfattende føler vi, at det her ikke er en styrkelse af tilliden til de lokale folkevalgte organer, byrådet og amtsrådet. Vi føler, at der flyttes for meget over.

Med det argument går vi imod det, sådan som det foreligger på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Bare et enkelt spørgsmål til hr. Jens Jørgensen:

Hvori består den centralisering, som frygtes af hr. Jens Jørgensen?

(Kort bemærkning).

Jens Jørgensen (KF):

Til hr. Martin Glerup:

Som vi læser lovforslagets bemærkninger, vil der i langt stærkere grad end hidtil være mulighed for Miljøministeriet for at gå ind i sagerne på et tidligere tidspunkt.

Vi føler, at man ikke på samme måde, som der var muligheder for det i kystcirkulæret, kan understøtte det lokale. Vi ønsker en miljøpolitisk profil, hvor man lægger så megen vægt ud i lokalsamfundet som overhovedet muligt. Det bliver vi muligvis uenige om, og det er det, vi vil undersøge nøjere under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Nu skal man måske altid blive lidt mistæksom, når nogen her fra talerstolen siger, at de føler. Jeg hører, at hr. Jens Jørgensen siger, at Det Konservative Folkeparti føler, at det her forslag er mere centralistisk end det kystcirkulære, som hr. Per Stig Møller udarbejdede og udsendte.

Men vi er vel enige om, at det ikke kan være følelsen alene, der afgør det, når vi kommer til målstregen. Der må vel ligge dokumentation på bordet, og derfor vil jeg gerne spørge Det Konservative Folkepartis ordfører, om han kan finde – jeg kan nøjes med ét eksempel på, at der sker en større centralisering end med det